

[Ulla Worm.]

svar på et spørgsmål fra God Tid, om pensionerne nu var store nok. Socialministeren sagde:

„Selv om folkepensionen kun forhøjes med små beløb, der ikke syner af meget, drejer det sig til oktober om 300 mill. kr; hver gang vi rører på os i den retning, ryster millionerne ud af statskassen“.

Det drejer sig altså om 300 mill. kr. om året. Efter overenskomstforhandlingerne i fjor gennemførtes der ved lov af 26. maj 1971 et midlertidigt tillæg til pensionistgrupperne og ekstra lommepenge til plejehjemsbeboere. Ved lov af 8. december i fjor er disse beløb nu indregnet i grundbeløbene, og der var altså ekstra udbetalinger til pensionisterne både pr. 1. april 1971 og nu pr. 1. april 1972, og hermed var der sket en opretning efter overenskomstforhandlingerne.

Men det er jo ofte sket i oppositionstiden, at socialdemokratiet absolut ville byde over. Gennem en kunstig opstilling af tallene prøvede man på at give det udseende af, at det beløb, den daværende regering ydede, var for ringe. Hensigten var tydelig nok. Man skulle give udtryk for, at den daværende opposition var mere venlig end regeringen, og efter regeringsskiftet fik man travlt med at indfri mange af overbudsløfterne, men ikke dette, selv om det måske nok var et af dem, der hurtigst havde kunnet lovgives om. Først efter at presset udefra havde krævet, at også dette skulle gennemføres, kom lovforslagene. Men det er jo engang vor pligt at holde igen på udgifterne. For så vidt kunne der lige så godt have stået 500 eller 800 mill. kr. på lovforslagene. Nu blev det altså 300 mill. kr. Det er penge, der påvirker statsbudgettet. De påvirker inflationen, og de påvirker den skatte- eller vel snarere momsregning, som vi alle, også pensionisterne, bliver præsenteret for, hvis ikke der snart bliver holdt igen på mange udgifter fra statens side.

Hertil kommer jo, at der er et område netop over for pensionistgrupperne, der trænger sig meget mere på, og hvor socialdemokratiet i valgkampen og hvor statsministeren i sin åbningstale lovede en hurtig hjælp. Det drejer sig om nedsættelsen af fradraget for pensionisters ekstraindtægter

fra 60 pct. til 30 pct. Vi gav i åbningsdebatten udtryk for velvilje over for denne tanke, men nu har regeringen altså brugt pengene til at sandsynliggøre et gammelt oppositionsforslags saglighed med. Hvornår kommer den lovede nyordning, og er pengene ikke brugt med gennemførelsen af disse og andre udgiftsforslag?

En nedsættelse af fradragsprocenten vil jo have det gode ved sig, at den vil animere til øgede indtægter og måske øget produktion. Der vil kunne nås mere for færre penge. Har man helt glemt de store løfter fra valgkampen og åbningstalen og blot ladet det være? Mange, mange pensionister, og det bliver vel en større og større andel af pensionistgrupperne, vil gerne have et mindre job, men når man tænker på nedslaget i pensionstillægget, beskatningen og eventuelt mistede tilskud af forskellig art, så er der efterhånden ikke ret meget tilbage af fortjenesten. Ofte er motiveringen for at tage et job mere trivselsbetonet end af økonomisk art, og så meget mere bittert er det for disse mennesker at føle sig til latter, fordi de intet får ud af arbejdet eller i hvert fald næsten intet.

Der er en nydannelse i lovforslagene, som vi er lidt skeptiske over for, og det er pensionisternes kontaktudvalgs ret til forhandling med ministeren, inden der bliver fremsat lovforslag, som vedrører pensionisternes økonomiske kår. Vi er som sagt en lille smule skeptiske over for det, men vi kan jo se på det i udvalget. Vi mener, at man ikke helt kan sammenligne med arbejdsmarkedets parter og lønforhandlingerne, og vi mener også, at pensionistgrupperne i forvejen altid er taget med ind i forhandlingerne, og at man har hørt på pensionistgrupperne — det er også rimeligt — men at hjemle dem lovret her, er det så ikke en slags narresut? Hvor stor bliver deres indflydelse i virkeligheden?

Hr. Albertsen kom ind på tanken om en smidigere pensionsordning og en hel del spørgsmål i den retning, bl. a. pensionsalderen, og han nævnedes så, at det skulle drøftes i et særligt udvalg. Det er jeg enig med hr. Albertsen i. Jeg synes ikke, det helt hører med under disse lovforslag.

Jeg vil gerne på min gruppes vegne meddele, at vi ikke kan medvirke til lovforslagenes gennemførelse.